

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 19Csp/228/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117221080
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Baranová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2018:8117221080.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Danielou Baranovou v právnej žalobcu: A. G., D.. XX.X.XXXX, N. M. X, XXX XX S. Š., zastúpeného ADVOKÁTSKOU KANCELÁRIOU JUDr. Igor Šafranko, so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník proti žalovanému: PROFI CREDIT SLOVAKIA, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpenému Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 1.696,02 eura, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je p o v i n ý zaplatiť žalobcovi 1.696,02 eura do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. P r i z n á v a žalobcovi voči žalovanému nárok na 100 % náhradu trov konania, o ktorej výške bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 21.9.2017 domáhal primeraného finančného zadostučinenia na základe toho, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov sp.zn. 29C/218/2014 o vydanie bezdôvodného obohatenia a určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky bol ako žalobca v postavení spotrebiteľa úspešný.

2. Žalovaný s návrhom nesúhlasil, poukázal na to, že rozsudkom Okresného súdu Prešov, č.k. 29C/218/2014 bolo rozhodnuté o povinnosti žalovaného vydať žalobcovi sumu 3.392,04 eura predstavujúcu nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorá povinnosť žalovaným splnená bola. Uvedené rozhodnutie bolo vydané na základe záveru, že v zmluve o revolvingovom úvere uzavretej medzi sporovými stranami nebola uvedená výška úrokov, a v dôsledku tejto skutočnosti bolo rozhodnuté o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 3.392,04 eura. Na základe neho však nie je možné konštatovať, a napokon ani zo žaloby to nevyplýva, že došlo k porušeniu práva spotrebiteľa (ako sa to v podanej žalobe tvrdí) v takej miere, ktorá by oprávňovala vznik nároku na finančné zadostučinenie a jeho výšku v sume 1.696,02 eura. V predmetnom rozhodnutí súd prvej inštancie rozhodol na základe záveru, že nebola zachovaná písomná forma právneho úkonu - zmluva o revolvingovom úvere z dôvodu rozdielného údaju RPMN. Skutočnosť, že údaj RPMN sa dohodnúť nikdy nedal a objektívne ani nedá, potvrdil aj Krajský súd v Prešove v uznesení č.k. 3Co/106/2016 zo dňa 3.11.2016. Označené súdne rozhodnutie však nespĺňa ani žalobcom označené porušenie §4 ods. 2 písm. b) zákona č. 250/2007 Z.z. Zo žiadnej časti žaloby nevyplýva, ktoré právo žalobcu podľa § 3 uvedeného zákona bolo porušené. Žalobca ho neoznačil žiadnym spôsobom.

Žalobca nepreukázal žiadnym dôkazom a ani nekonkretizoval také okolnosti, v ktorých by bolo možné určiť splnenie ním tvrdených funkcií požadovaného finančného zadostučinenia. Inak povedané, žalobca neuviedol nič, z čoho by sa dalo usudzovať, že ním požadovaný nárok splní funkciu relutárnu, satisfakčnú a sankčnú či odradzujúcu.

Tvrdenie o relatívnej povahe požadovaného finančného zadosťučinenia je nejednoznačné a máťúce. Pojem „relatívny“ sa spája vždy s náhradou za niečo, čo nie je možné poskytnúť (nahradiť) inak. Žalobca v súvislosti so svojím tvrdením o relatívnej funkcii primeraného finančného zadosťučinenia ale neoznačil a ani neuviedol nič, čo by sa ním malo nahrádzať a z akého dôvodu práve v peniazoch tak, aby bola splnená relatívna funkcia.

Rovnako aj tvrdenie o satisfakčnej funkcii uplatňovaného finančného zadosťučinenia nemá podľa žalovaného oporu v tvrdeniach žalobcu. Žalobca neoznačil nič, s čím by sa satisfakčná funkcia mala spájať. Žalobca výšku požadovaného nároku neodôvodnil žiadnou skutočnosťou, ktorá by súvisela s ním tvrdenými funkciami finančného zadosťučinenia. Naopak, výšku žalovaného nároku spája s bezdôvodným obohatením, hoci vzhľadom na zásadnú rozdielnosť oboch nárokov nejestvuje medzi žiadna spojitosť či iný vzťah. Výška bezdôvodného obohatenia nemá k žalobnej požiadavke žiadny vzťah alebo súvislosť.

3. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, oboznámením listinných dôkazov: rozsudok Okresného súdu Prešov vo veci 29C/218/2014, rozsudok Krajského súdu v Prešove vo veci 4Co/59/2016, vyjadrenie žalovanej strany zo dňa 26.10.2017 a pripojený spis tunajšieho súdu 29C/218/2014 a z neho žaloba zo dňa 3.6.2014, žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru, zmluva o revolvingovom úvere č. 8300000650 z 26.10.2007, prehľad o splácaní úveru z č.l. 41,42, vyjadrenie žalovaného k žalobe zo dňa 20.12.2014 a následne zo dňa 12.5.2015, zápisnica o pojednávaní zo dňa 9.9.2015 a zo dňa 20.11.2015 a zistil tento skutkový stav:

4. Dňa 3.6.2014 podal žalobca na tunajšom súde žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia a o určenie neprijateľnej podmienky, ktorá sa viedla pod sp.zn. 29C/218/2014.

Súd v rozhodnutí ustálil skutkový stav tak, že žalovaný uzatvoril so žalobcom dňa 31.10.2007 zmluvu o revolvingovom úvere č. 8300000650, na základe ktorej mala byť žalobcovi poskytnutá čiastka vo výške 60.000,- Sk s uvedením mesačnej splátky, vrátane úroku vo výške 3.379,- Sk, počtu mesačných splátok 48 splatných vždy k 16.dňu kalendárneho mesiaca, zmluvné odmeny 102.192,- Sk, nominálnej hodnoty úveru predstavujúce celkovú sumu splátok úveru, vrátane úrokov 162.192,- Sk, RPMN 78,52 %, zmluvné odmeny za poskytnutie revolvingu 53.523,- Sk a predpokladanej RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 73,71 %.

Z rovnopisu uvedenej zmluvy nesporne vyplýva, že žalobca túto podpísal dňa 26.10.2007 v časti 5, obsahom ktorej sú údaje o požadovanom revolvingovom úvere s uvedením celkovej sumy 60.000,- Sk, mesačných splátok 3.379,- Sk, počtu splátok 48 splatných vždy k 16-dňu kalendárneho mesiaca, zmluvnej odmeny 102.192,- Sk, nominálnej hodnoty úveru 162.192,- Sk, predpokladanej RPMN 82,09 %, zmluvnej odmeny za poskytnutie revolvingu 53.523,- Sk a predpokladanej RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 73,71 %, teda údaj o RPMN poskytnutého revolvingového úveru bol rozdielny oproti údaju RPMN o schválenom revolvingovom úvere vyplneným žalovaným pri podpise zmluvy 31.10.2007.

Z predloženej karty klienta vyplýva, že v prospech žalobcu bol poskytnutý úver vo výške 1.191,64 Eur, pričom tento realizoval úhrady titulom splátok úveru vo výške 5.383,68 Eur. Podľa predloženého potvrdenia (č.l. 28) vystaveného žalovaným zo dňa 14.2.2012 boli nároky z predmetného úveru v plnom rozsahu zo strany žalobcu zaplatené.

Žalobca vo svojej výpovedi uviedol, že úverovú zmluvu uzatváral niekedy v mes. októbri alebo novembri r.2007 s tým, že išlo o úver vo výške 60.000,- Sk. V tom čase potreboval nevyhnutne finančné prostriedky, pričom splácanie predmetného úveru bolo rozložené na 4 roky s mesačnou splátkou 3.379,- Sk. Pôvodne mal uvedenú úverovú zmluvu splatiť niekedy koncom r. 2011, ale nakoľko požiadal o odklad splátok úveru, konečná splatnosť bola upravená na mes. február r. 2012. Už v uvedenom období sa mu javila nepriemeraná odplata za poskytnutý úver, ktorý mal splatiť v celkovej sume viac ako 160.000,- Sk. Niekedy v r. 2014 sa dozvedel, že išlo o predražený úver s uvedením, že si vrátenie uvedených finančných prostriedkov môže vymáhať.

5. Súd vo veci o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky a vydanie bezdôvodného obohatenia rozhodol rozsudkom zo dňa 20.11.2015 sp.zn. 29C/218/2014-72 tak, že zaviazal žalovaného na zaplatenie 3.392,04 eura v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku a v prevyšujúcej časti ohľadom určenia, že zmluvná podmienka v zmluvných dojednaniach k zmluve č. 8300000650 zo dňa 31.10.2007 pod bodom:

4.1. Revolving

Revolving je automatické navýšenie schváleného úveru a dvanásť násobok schválenej mesačnej splátky úveru pri úvere so splatnosťou 12 a 18 mesiacov, resp. osemnásťnásobok schválenej mesačnej splátky pri úvere so splatnosťou 24 a 30 mesiacov, resp. dvadsaťštyri násobok schválenej mesačnej splátky úveru so splatnosťou 36, 42 a 48 mesiacov, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a určenia, že, že rozhodcovská doložka podľa zmluvných dojednaní k zmluve k 8300000650, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou., zamietol,

pričom rozhodnutie odôvodnil tým, že žalovaný mal žalobcovi poskytnúť úver s uvedením iného údaja o ročnej percentuálnej miery nákladov aký bol uvedený v žiadosti o požadovanom revolvingovom úvere žalobcom zo dňa 26.10.2007, schválením revolvingového úveru žalovaným dňa 31.10.2007 s rozdielnym údajom RPMN oproti údaju požadovaného revolvingového úveru, ide zo strany žalovaného o nový návrh na uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom revolvingovom úvere, a preto pre platné uzatvorenie zmluvy bola nevyhnutná písomná akceptácia uvedeného návrhu žalobcom v zmysle ust. § 43c ods.2, 44 ods.2 a 46 ods.2 veta prvá OZ, ktorý by okrem iného musel obsahovať všetky podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere predpokladané ust. § 4 ods.2 zák. č. 258/2001 Z.z.

Na základe uvedeného preto súd dospel k záveru, že predmetná zmluva o revolvingovom úvere je neplatným právnym úkonom pre rozpor s ust. § 4 ods.1 zák. č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy v spojení s ust. § 40 ods.1 OZ.

Na základe uvedeného preto žalovaný mal nárok iba na vrátenie poskytnutých úverových prostriedkov podľa karty klienta v sume 1.991,64 Eur. Aj v prípade, že uvedená zmluva o revolvingovom úvere by bola platným právnym úkonom v zmysle ust. § 4 ods.2 zák. č. 258/2001 Z.z., táto okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať okrem iného sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmysle ust. § 4 ods.5 citovaného zákona, veriteľ od spotrebiteľa nemôže požadovať úroky alebo poplatky, ktoré nie sú v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedené.

Keďže predmetná úverová zmluva neobsahovala podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere predpokladané ust. § 4 ods.2 zák. č. 258/2001 Z.z. a to údaj o výške úroku, uvedený úver by sa považoval za bezúročný a bez poplatkov, a teda žalovanému by opätovne vzniklo iba právo na zaplatenie nevrátených finančných prostriedkov z poskytnutého úveru.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti preto súd zamietol žalobu v časti, ktorou sa žalobca domáhal určenia neprijateľnej zmluvnej podmienky podľa bodu 4.1. úverových zmluvných dojednaní, ako aj vo vzťahu k rozhodcovskej doložke. Určenie, že niektorá zo zmluvných podmienok spotrebiteľskej zmluvy je neprijateľnou pre rozpor s ust. § 53 OZ predpokladá, že spotrebiteľská zmluva, ktorá takúto podmienku obsahuje, je právnym úkonom spĺňajúcim všetky náležitosti platného právneho úkonu predpokladaných ust. § 37 a nasledujúcich OZ. Keďže predmetná zmluva o revolvingovom úvere zo dňa 31.10.2007 je absolútne neplatným právnym úkonom pre rozpor s ust. § 40 ods.1 OZ je vylúčené, aby súd posudzoval neprijateľnosť zmluvnej podmienky absolútne neplatného právneho úkonu pre rozpor s ust. § 53 OZ.

Na základe výsledkov vykonaného dokazovania súd dospel k jednoznačnému záveru o dôvodnosti uplatneného nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia a pokiaľ ide o vznesenú námietku premĺčania zo strany žalovaného, túto vyhodnotil ako nedôvodnú, nakoľko zo strany žalovaného išlo o úmyselne bezdôvodné obohatenie, na vydanie ktorého je stanovená 10-ročná premĺčacia lehota, ktorá do podania žaloby neuplynula ani odo dňa poskytnutia úverových prostriedkov.

Žalovaný ako nebankový subjekt má dlhodobu v predmete svojej činnosti aj poskytovanie úverov a teda jeho povinnosťou bolo poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov. V danom prípade zmluva o uvedenom úvere neobsahovala údaj o úrokoch, ale len údaj o výške mesačnej splátky s tým, že v tejto je zahrnutá aj splátka úroku.

Účelom právnej úpravy § 4 ods.5 zák. č. 258/2001 Z.z. je bez akýchkoľvek pochybností aj poskytnutie ochrany spotrebiteľovi. Ten má totiž právo byť informovaný o výške úrokov úveru a poplatkov. Žalovaný ako dodávateľ má preto zákonnú povinnosť v zmluve o spotrebiteľskom úvere uviesť údaj o výške úrokov a poplatkov a to priamo v zmluve so sankciou straty práva na úroky a poplatky v zmluve neuvedené. V tejto súvislosti je právne významné to, že rešpektovanie princípu „neznať zákon neospravedlňuje“ v spotrebiteľských právnych vzťahoch zo strany dodávateľa treba vyžadovať v najvyššej možnej miere (uznesenie NS SR pod sp.zn. 6 MCdo 9/2012).

Ohľadom premĺčacej doby súd poukázal na to, že je vzhľadom na postavenie žalovaného dôvodné predpokladať, že minimálne vedel, že neuvedením výšky úrokov z úveru priamo v zmluve o spotrebiteľskom úvere nastane zákonom predpokladaná sankcia, t.j. že ako veriteľ nebude môcť od dlžníka žiadať úrok z úveru a pre prípad že to tak urobí bol s uvedenou zákonnou sankciou uzročený (tzv. nepriamy úmysel). Jeho konanie preto nemožno hodnotiť inak ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu minimálne s nepriamym úmyslom získať majetkový prospech. Keďže zákonodarca pri úmyselnom bezdôvodnom obohatení počíta s 10-ročnou objektívnou

premlčacou lehotou, ktorá sa počíta odo dňa keď k nemu došlo v zmysle ust. §107 ods.2 OZ je dôvodný právny záver, že nedošlo k premlčaniu nároku žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia, keďže ku dňu podania žaloby neuplynula 10-ročná premlčacia lehota, ani odo dňa poskytnutia úverových prostriedkov (rozsudok KS v Prešove sp.zn. 7 Co 84/2011, sp.zn. 3 Co 41/2012, 5 Co 134/2012).

6. Na odvolanie oboch sporných strán, odvolací Krajský súd v Prešove rozsudkom zo dňa 27.4.2017 č.k. 4Co/59/2016-123, k odvolacím námietkam týkajúcich sa podmienok uzavretia zmluvy, zmluvnej voľnosti, uviedol, že predpokladom vzniku zmluvy je návrh toho, kto mieni uzavrieť zmluvu. Návrh zmluvy musí byť prejavom vôle smerujúcej k uzavretiu zmluvy, musí byť adresovaný, určitý. Včasné vyhlásenie osobou, ktorej bol návrh určený, a z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu. Ide o jednostranný adresovaný právny úkon adresáta návrhu, ktorým akceptuje návrh (ofertu) v jeho celom rozsahu (obsahu), a tým prejavuje súhlas s uzavretím zmluvy. Forma tohto včasného vyhlásenia nie je predpísaná, okrem prípadov, keď ju určuje zákon alebo dohoda účastníkov. Platným prijatím návrhu na uzavretie zmluvy je zmluva uzavretá a nadobúda účinnosť. Dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné podstatné zmeny, ktoré sú obsiahnuté v prijatí návrhu na uzavretie zmluvy, sa považujú za nový návrh adresáta pôvodného návrhu a súčasne platí, že takýto prejav vôle je aj odmietnutím návrhu (oferty). Uvedené bráni tomu, aby zmluva vznikla inak, než na základe konsenzu zmluvných strán.

Ak žalovaný mal v úmysle poskytnúť žalobcovi úver na základe podmienok iných ako boli uvedené v žiadosti žalobcu o poskytnutie revolvingového úveru, mal uzavrieť zmluvu, obsahom ktorej by boli jeho nové podmienky. Nemohlo sa to udiť iba formou vyplnenia údajov čl. 6 zmluvy označeného ako „údaje o schválenom revolvingovom úvere“, resp. formou „oznámenia veriteľa o schválení úveru“. Je zrejmé, že žalobca v čase podpisu žiadosti o poskytnutie úveru (26.10.2007) nemal vedomosť o výške RPMN, resp. bola mu známa len „predpokladaná RPMN“ ktorú žalovaný uviedol v čl. 6 zmluvy.

Stotožnil sa s názorom súdu prvej inštancie, že v žiadosti žalobcu bol údaj týkajúci sa RPMN vo výške 82,09 %, pričom v údajoch o schválenom revolvingovom úvere RPMN predstavovala výšku 78,52 %. V tejto súvislosti neobstojí argument odvolateľov, že RPMN nemôže byť predmetom dohody a že jej výpočet je konkrétne určený, jej výška však musí byť riadne určená a predstretá spotrebiteľovi v čase vzniku dohody. Nemôže byť zmenená jednostranným úkonom zo strany žalovaného.

Správne preto podľa neho súd prvej inštancie konštatoval, že zmluva platne nevznikla, z tohto dôvodu žalobe v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia vyhovel. Čo sa týka otázky premlčania, odvolací súd sa stotožnil aj s tým, že v danom prípade je objektívna premlčacia lehota 10 ročná. Bezdôvodné obohatenie žalovaného považuje aj odvolací súd za úmyselné. Žalovaný a jeho postupy sú odvolaciemu súdu známe z jeho rozhodovacej praxe. Žalovaný ako nebankový subjekt má dlhodobo v predmete svojej činnosti o. i. aj poskytovanie úverov. V súlade s povinnosťou odbornej starostlivosti má nielen poznať, ale aj dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov fyzickým osobám, vstupujúcim do daného zmluvného vzťahu v pozícii spotrebiteľa, čo sa v prípade žalobcu nestalo. Odvolací súd plne súhlasí s názorom súdu prvej inštancie, ktorý neuznal obranu žalovaného, že nárok je premlčaný a vo vzťahu k tejto problematike sa odkazuje na jeho právne závery uvedené v odôvodnení napadnutého rozsudku.

7. Z výsluchu žalobcu súd zistil, že pracuje ako sanitár na onkologickom oddelení FNŠP v Prešove. Bolo to veľmi ťažké obdobie, keď splácal úver, bola to veľká záťaž pre neho finančná, ale uvedomoval si, že úver musí splácať a aj ho celý splatil. Až potom sa poradil o svojich pochybnostiach o výške úveru a požiadal o pomoc spotrebiteľské združenie a následne sa rozhodol zažalovať o vydanie bezdôvodného obohatenia, ale žalovaný nárok popieral a bolo to veľmi stresujúce pre neho domáhať sa vlastných nárokov.

8. Na základe takto zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

9. Predmetom konania je nárok žalobcov, ktorí tento odvádzajú od ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z.

10. Podľa § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom do 09.06.2013, osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé prívodiť spotrebiteľovi ujmu.

11. Podľa § 3 ods. 5 tretia veta Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom od 10.6.2013, spotrebiteľ, ktorý na súd úspešne uplatnil porušenie práva alebo povinnosti ustanovené týmto zákonom osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti týmto zákonom osobitnými predpismi zodpovedá.

12. Žalobca uplatňuje nárok na primerané finančné zadosťučinenie vo výške 1 696,02 eur v súvislosti s porušením práva, ktoré bolo deklarované právoplatným rozsudkom tunajšieho súdu vo veci 24C/88/2015, z ktorého jednoznačne vyplýva, že v dôsledku nedodržania spotrebiteľskej legislatívy uvádzanej v právnych záveroch rozhodnutia, voči ktorému sa ani žalovaný neodvolal, došlo k nezákonnému stavu, že sa žalovaný na úkor žalobcov bezdôvodne obohatil vo výške 3.392,04 eura.

13. V danom prípade súd pri určení výšky primeraného finančného zadosťučinenia súd poukazuje na závery súdov vyslovené v pôvodnom konaní o tom, že bezdôvodné obohatenie žalovaného bolo úmyselné s odkazom na odvolacie rozhodnutie, v ktorom sa uvádza, že : „Žalovaný a jeho postupy sú odvolaciemu súdu známe z jeho rozhodovacej praxe. Žalovaný ako nebankový subjekt má dlhodobo v predmete svojej činnosti o. i. aj poskytovanie úverov. V súlade s povinnosťou odbornej starostlivosti má nielen poznať, ale aj dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov fyzickým osobám, vstupujúcim do daného zmluvného vzťahu v pozícií spotrebiteľa, čo sa v prípade žalobcu nestalo“.

14. Takéto konanie žalovaného ako dodávateľa finančných služieb je potrebné jednoznačne pomenovať ako absolútne neprijateľné v ekonomike závislej na spotrebiteľských vzťahoch, v ktorých dôvera spotrebiteľov je určujúcim faktorom rozvoja ekonomiky a odmietnuté rozhodnutiami európskych súdnych autorít, ako aj slovenskými súdnymi autoritami, a aj Ústavným súdom Českej republiky, ktorý v rozhodnutí z 19.1.2017 sp.zn. I.ÚS 3308/16 navyše uložil súdom, aby zabránili tomu, aby dochádzalo k zneužívaniu tiesne chudobných ľudí a prekračovaniu medzí spravodlivosti a slušnosti v úverových vzťahoch a teda k nemravnému obchodu s chudobou., čo možno chápať všeobecne, hoci rozhodnutie pojednávalo o úžerných úrokoch.

15. Preto ak žalobca požaduje za takéto porušenia svojho spotrebiteľského práva finančné zadosťučinenie vo výške polovice výšky bezdôvodného obohatenia t.j. 1 696,02 eura, súd ho považuje vzhľadom na okolnosti prípadu za primerané a jeho nároku v celom rozsahu vyhovel.

16. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovení §§ 255 a 262 CSP., podľa ktorých súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

17. Súd ustalauje, že žalobca mal vo veci plný úspech, a preto mu priznal voči žalovanému nárok na 100% náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresný súd Prešov. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha. (odvolací návrh).

Odvolaie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré ne boli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolaie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné

uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má

vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolaie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia

lehoty na podanie odvolania. (§ 365 CSP).